

Věc C-547/18

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

23. srpna 2018

Předkládající soud:

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

6. června 2018

Žalobkyně:

Dong Yang Electronics Sp. z o.o.

Žalovaný:

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(omissis)

USNESENÍ

Dne 6. června 2018

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Vojvodský správní soud ve Vratislavi, Polsko)

(omissis)

po projednání (omissis) (omissis)

právní věci žalobkyně Dong Yang Electronics Sp. z o.o., se sídlem v Biskupicích Podgórných [(Polsko)], o žalobě proti rozhodnutí Dyrektora Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu (ředitel Finančního ředitelství ve Vratislavi, Polsko)

ze dne 20. prosince 2017 (omissis)

ve věci daně ze zboží a služeb za měsíce leden až prosinec 2012

rozhodl takto:

I. Soudnímu dvoru Evropské unie se podle článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie (*omissis*) předkládají k rozhodnutí následující předběžné otázky týkající se výkladu ustanovení unijního práva:

1. Lze z pouhé skutečnosti, že společnost se sídlem mimo území Evropské unie vlastní na území Polska dceřinou společnost, dovodit, že v Polsku existuje stálá provozovna ve smyslu článku 44 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (*omissis*) a čl. 11 odst. 1 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (přepracování (*omissis*))?
2. V případě záporné odpovědi na první otázku, má třetí osoba povinnost zkoumat smluvní vztahy mezi společnostmi se sídlem mimo území Evropské unie a dceřinou společností s cílem zjistit, zda prvně zmíněná společnost má v Polsku stálou provozovnu?

II. Řízení ve věci se na základě čl. 124 § 1 bodu 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (*omissis*) (zákon ze dne 30. srpna 2002, o soudním řízení správním) přerušuje do rozhodnutí o výše uvedených předběžných otázkách.

(*omissis*)

ODŮVODNĚNÍ

1. Právní rámec – právní stav v roce 2012

1.1. V polském právu se na daňové řízení a na soudní řízení správní použijí v projednávaném případě tato ustanovení ve znění účinném od 21. srpna 2011 do 1. ledna 2013:

- článek 28b odst. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r., o podatku od towarów i usług (*omissis*) zákon ze dne 11. března 2004, o dani ze zboží a služeb, dále jen „zákon o DPH“) stanoví, že místem poskytnutí služby je v případě poskytování služeb pro osobu povinnou k dani místo, kde má příjemce služby povinný k dani sídlo ekonomické činnosti, aniž jsou dotčeny články 2 až 4, článek 28e, čl. 28f odst. 1 a 1a, čl. 28g odst. 1, článek 28i, čl. 28j odst. 1 a 2 a článek 28n;
- článek 28b odst. 2 zákona o DPH stanoví, že pokud jsou služby poskytnuty stálé provozovně osoby povinné k dani nacházející se v místě jiném, než kde je její sídlo nebo bydliště, je místem poskytnutí těchto služeb stálá provozovna;
- článek 19 odst. 1 zákona o DPH stanoví, že daňová povinnost vzniká okamžikem předání zboží nebo poskytnutí služby, aniž jsou dotčeny odstavce 2 až 21, čl. 14 odst. 6, článek 20 a čl. 21 odst. 1;

- článek 19 odst. 4 zákona o DPH stanoví, že v případech, kdy musí být dodání zboží nebo poskytnutí služby potvrzeno vystavením faktury, vzniká daňová povinnost k okamžiku vystavení faktury, nejpozději však sedmého dne od předání zboží nebo poskytnutí služby;

- článek 13 odst. 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (*omissis*) (zákon ze dne 2. července 2004, o svobodě podnikání) stanoví, že jiné zahraniční osoby než osoby vyjmenované v odstavcích 1 až 2a mají právo podnikat a vykonávat ekonomickou činnost pouze ve formě komanditní společnosti, komanditní společnosti na akcie, společnosti s ručením omezeným a akciové společnosti, a rovněž právo vstupovat do takových společností a upisovat nebo nabývat jejich podíly či akcie, nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak.

1.2. V oblasti unijního práva se použijí následující předpisy:

- článek 44 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (*omissis*) dále jen „směrnice 2006/112/ES“) stanoví, že „[m]ístem poskytnutí služby osobě povinné k dani, která jedná jako taková, je místo, kde má tato osoba sídlo ekonomické činnosti. Pokud je však tato služba poskytnuta stále provozovně osoby povinné k dani nacházející se v místě jiném, než kde je sídlo její ekonomické činnosti, je místem poskytnutí této služby místo, kde se nachází tato stálá provozovna. Pokud takové sídlo nebo stálá provozovna neexistují, je místem poskytnutí služby místo, kde má osoba povinná k dani, které je tato služba poskytnuta, bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje“;

- článek 10 odst. 1 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (přepřacování) (*omissis*) dále jen „nařízení EU“), stanoví, že pro účely článků 44 a 45 směrnice 2006/112/ES „je sídlem ekonomické činnosti osoby povinné k dani místo, kde dochází k výkonu ústřední správy podniku“;

- článek 11 odst. 1 nařízení EU stanoví, že pro účely článku 44 směrnice 2006/112/ES se „stálou provozovnou“ rozumí jakákoli provozovna jiná než sídlo ekonomické činnosti ve smyslu článku 10 tohoto nařízení, která se vyznačuje dostatečnou úrovní stálosti a vhodnou strukturou z hlediska lidských a technických zdrojů, což jí umožňuje přijímat a využívat služby, které jí jsou poskytovány pro její vlastní potřebu;

- článek 22 odst. 1 nařízení EU stanoví, že za účelem identifikace stálé provozovny příjemce, již je služba poskytnuta, přezkoumá poskytovatel povahu a využití poskytnuté služby.

Jestliže povaha a využití poskytnuté služby neumožňují identifikovat stálou provozovnu, již je služba poskytnuta, poskytovatel při identifikaci dané stálé provozovny přihlédne zejména k tomu, zda smlouva, objednávka a identifikační

číslo pro DPH přidělené členským státem příjemce, které mu příjemce sdělil, identifikují stálou provozovnu jako příjemce služby a zda je stálá provozovna subjektem, který za službu platí.

V případě, že stálá provozovna příjemce, již je služba poskytnuta, nemůže být určena podle prvního a druhého pododstavce tohoto odstavce, nebo v případě, že služby, na něž se vztahuje článek 44 směrnice 2006/112/ES, jsou poskytnuty osobě povinné k dani podle smlouvy, která se vztahuje na jednu nebo více služeb využívaných nezjistitelným nebo nekvantifikovatelným způsobem, poskytovatel může oprávněně považovat služby za poskytnuté v místě, kde má příjemce sídlo ekonomické činnosti.

1.3. Mezinárodní dohoda

- článek 7.9 písm. a) dohody o volném obchodu mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Korejskou republikou na straně druhé (dále jen „dohoda“) stanoví, že usazením se rozumí:

- i) ustavení, nabytí nebo udržování právnické osoby nebo
- ii) vytvoření nebo udržování pobočky nebo zastoupení;

- článek 7.11 odst. 1 dohody stanoví, že pokud jde o přístup na trh prostřednictvím usazení, poskytuje každá strana provozovnám a investorům druhé strany zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje podle požadavků, omezení a podmínek dohodnutých a stanovených ve specifických závazcích obsažených v příloze 7-A;

- v příloze 7-A-2 dohody se v tabulce 3 uvádí: „PL: S výjimkou finančních služeb nejsou pro pobočky stanoveny žádné závazky. Korejští investoři mohou podnikat a vykonávat hospodářské činnosti pouze ve formě komanditní společnosti, komanditní společnosti na akcie, společnosti s ručením omezeným a akciové společnosti (v případě právních služeb pouze ve formě veřejné obchodní společnosti a komanditní společnosti).“.

2. Skutkový stav

2.1. Daňové řízení

2.1.1. Napadeným rozhodnutím potvrdil druhostupňový daňový orgán rozhodnutí prvostupňového orgánu, jímž byla určena povinnost společnosti Dong Yang Electronics Sp. z o.o. [se sídlem] v Biskupicích Podgórných k dani ze zboží a služeb (dále jen „DPH“) za jednotlivé měsíce roku 2012.

2.1.2. Daňové orgány konstatovaly, že Dong Yang Electronics sp. z o.o. poskytovala společnosti LG Display Co. Ltd. (Korea) se sídlem v Soulu (Jižní Korea) služby spočívající v montáži desek s plošnými spoji z materiálu (části, komponentů) ve vlastnictví společnosti LG Display Co. Ltd. (Korea). Uvedený

materiál dodávala společnosti Dong Yang Electronics sp. z o.o. společnost LG Display Polska sp. z o.o., jíž také Dong Yang Electronics sp. z o.o. dodávala hotové desky s plošnými spoji.

Služby mezi společnostmi Dong Yang Electronics sp. z o.o. a LG Display Co. Ltd. (Korea) byly poskytovány na základě smlouvy uzavřené dne 27. října 2010. Dong Yang Electronics sp. z o.o. byla ze strany LG Display Co. Ltd. (Korea) ujištěna, že posledně uvedená společnost nemá na území Polska stálou provozovnu, nezaměstnává pracovníky, nevlastní nemovitosti ani technické vybavení. Dong Yang Electronics sp. z o.o. vystavila společnosti LG Display Co. Ltd. (Korea) faktury pro účely DPH, ve kterých bylo s uvedenými službami zacházeno jako se službami nepodléhajícími DPH v tuzemsku s poznámkou „základ daně čl. 28b odst. 2 zákona o DPH“. Na fakturách je jako odběratel uvedena LG Display Co. Ltd. (Korea).

Daňové orgány dospěly k závěru, že služby poskytované společností Dong Yang Electronics sp. z o.o. byly ve skutečnosti poskytovány nikoli pro potřeby sídla LG Display Co. Ltd. v Jižní Koreji, nýbrž pro potřeby stálé provozovny LG Display Co. Ltd. (Korea) v Polsku. Za takovou provozovnu označily sídlo její dceřiné společnosti LG Display Polska sp. z o.o. v Biskupicích Podgórných. Orgány provedly analýzu smluv, na jejichž základě LG Display Polska Sp. z o.o. poskytovala společnosti LG Display Co. Ltd. (Korea) výrobní služby spočívající v sestavování hotových modulů TFT-LCD ze součástek ve vlastnictví LG Display Co. Ltd. (Korea) a z dalšího sestavování a logistiky hotových výrobků. Součástky i hotové moduly jsou vlastnictvím společnosti LG Display Co Ltd. (Korea) a jsou touto společností prodávány další kapitálově propojené společnosti. Na základě uvedeného dospěly daňové orgány k závěru, že:

- LG Display Co. Ltd. (Korea) „využitím ekonomického potenciálu“ své dceřiné společnosti, a sice LG Display Polska, vytvořila smluvním nastavením příslušného obchodního modelu stálou provozovnu v Polsku a k této stálé provozovně přistupovala LG Display Co. Ltd. (Korea) jako k vlastní. Díky odpovídajícímu nastavení ekonomických vztahů nemusela LG Display Co. Ltd. (Korea) vlastnit v Polsku žádné technické vybavení ani lidské zdroje, tj. nemusela si pronajímat ani držet žádný sklad ani zaměstnávat pracovníky, což ovšem nemá vliv na závěr, že LG Display Co. Ltd. (Korea) má v Polsku stálou provozovnu,
- Dong Yang Electronics sp. z o.o. měla v rozsahu využívání služeb, které poskytovala, povinnost – na základě článku 22 nařízení EU – provést přezkum, neboť kdyby takový přezkum provedla, dospěla by k závěru, že skutečným příjemcem služeb poskytovaných danou společností je entita v Biskupicích Podgórných, kde má sídlo LG Display Polska, zatímco Dong Yang Electronics sp. z o.o. vycházela jen z prohlášení LG Display Co. Ltd. (Korea), podle kterého tato společnost nemá v Polsku stálou provozovnu.

Závěrem uvedené orgány konstatovaly, že Dong Yang Electronics sp. z o.o. poskytovala na území Polska služby, které proto musí podléhat DPH v základní sazbě.

2.2. Řízení před správním soudem

2.2.1. V žalobě k Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu we Wrocławiu (Vojvodský správní soud ve Vratislavi) navrhuje Dong Yang Electronics sp. z o.o. zrušení napadeného rozhodnutí a namítá zejména porušení:

- článku 11 odst. 1 nařízení EU ve spojení s čl. 13 odst. 3 zákona o svobodě podnikání, spočívající ve vydání rozhodnutí, v jehož důsledku je legální přítomnost společnosti podle korejského práva (tj. subjektu se sídlem mimo území Evropské unie) v Polsku ve formě, která je v souladu se zákonem o svobodě podnikání (tj. vlastnictví podílů v polské společnosti LG Display Polska sp. z o.o.), interpretována takovým způsobem, že na základě předpisů upravujících DPH jsou důsledky dovozovány z okolností, které by podle zákona o svobodě podnikání nemohly vzniknout, a sice z údajného vykonávání činnosti ze strany společnosti LG Display Co. Ltd. prostřednictvím stále provozovny, kterou je údajně LG Display Polska;
- článku 11 odst. 1 nařízení EU, spočívající v nesprávném právním posouzení, podle kterého LG Display Polska představuje stálou provozovnu LG Display Co. Ltd. (Korea) (příjemce služeb účastnice řízení) v situaci, ve které i v případě, že by korejský subjekt spadal pod pojem „stálá provozovna“, nebyly splněny podmínky pro vznik stálé provozovny, takže neexistuje žádná opora pro tvrzení, že LG Display Co. Ltd. (Korea) má v Polsku technické vybavení a lidské zdroje vyznačující se trvalostí, a nelze ani tvrdit, že LG Display Polska přijímá a využívá služby poskytované společností Dong Yang Electronics sp. z o.o. pro vlastní potřeby;
- článku 28b odst. 1 a 2 zákona o DPH a článku 44 směrnice 2006/112/ES, spočívající v nesprávném závěru, podle kterého Dong Yang Electronics sp. z o.o. uvedla místo poskytování služeb společnosti LG Display Co. Ltd. (Korea) údajně v rozporu s právem, tj. akceptovala, že takovým místem není Polsko, v důsledku čehož vystavila společnosti LG Display Co. Ltd. (Korea) faktury bez dlužné DPH, vypočítané uplatněním sazby DPH ve výši 23 %, ačkoli služby účastnice řízení byly poskytovány osobě povinné k dani, která nemá v Polsku sídlo ani stálou provozovnu, takže za místo jejich poskytování měl být považován stát sídla příjemce služeb, tj. Jižní Korea;
- článků 21 a 22 nařízení EU, spočívající v závěru, že uvedená ustanovení se vztahují na situaci dané společnosti, přestože se citovaná ustanovení týkají situací, ve kterých má zahraniční subjekt několik stálých provozoven, přičemž LG Display Co. Ltd. (Korea) má jen jednu takovou provozovnu – v Jižní Koreji.

2.2.2. V žalobní odpovědi navrhl daňový orgán zamítnutí žaloby a setrval na stanovisku vyjádřeném v napadeném rozhodnutí.

2.2.3. Prvostupňový soud se rozhodl položit Soudnímu dvoru Evropské unie (dále jen SDEU) předběžné otázky uvedené ve výrokové části a řízení ve věci přerušit.

3. Odůvodnění předběžných otázek

(*omissis*) [přípustnost předběžných otázek]

3.2. Odůvodnění předložených otázek

3.2.1. Pro rozhodnutí právního sporu v této věci je třeba vyjasnit otázku správného výkladu článku 44 směrnice 2006/[1]12/ES, pokud jde o to, jak je třeba určit místo služeb poskytovaných společností Dong Yang Electronics sp. z o.o. se sídlem v Biskupicích Podgórných společnosti LG Display Co. Ltd. se sídlem v Jižní Koreji.

3.2.2. Podle názoru předkládajícího soudu jasná odpověď na položenou otázku z dosavadní judikatury Soudního dvora Evropské unie k otázce výkladu pojmu „stálá provozovna“ nevyplývá. V rozhodnutí ze dne 2. května 1996, Faaborg-Gelting Linien A/S, C-231/94, EU:C:1996:184, SDEU rozhodl, že paluba lodi, na které jsou poskytovány restaurační služby, nepředstavuje stálou provozovnu. Dotčené zapojení musí také vykazovat dostatečnou minimální úroveň osobních a věcných prostředků. Jinými slovy, pro závěr, že určitá provozovna má stálou povahu, je potřebné, aby byla přítomna technická infrastruktura (pokud je k poskytování služeb nutná) a zaměstnanci. V judikatuře SDEU je vyjádřen názor, že taková osobní a věcná struktura ve stálé provozovně musí mít stálou povahu, tedy být opakovaná a trvalá. Proto Soudní dvůr také v rozhodnutí ze dne [4. července 1985], Berkholz (C-[168/84], EU:C:1985:299), určil, že paluba lodi, na které jsou instalovány „samoobslužné“ hrací automaty, jež nejsou během plavby obsluhováni zaměstnanci, není stálou provozovnou.

Pojem „stálá provozovna“ byl dále upřesněn v rozsudku SDEU ze dne 17. července 1997, ARO Lease BV (C-[190/95], EU:C:1997:374). Podle něj není stálou provozovnou místo, kde je služba skutečně poskytována, pokud na tomto místě neexistuje technická struktura (třeba i kancelář) a zaměstnanci poskytovatele služeb. Dále bylo v citovaném rozsudku rozhodnuto, že okolnost, že leasingová společnost pronajímá vozidla na území Belgie, není rozhodná pro určení, zda má stálou provozovnu v Belgii, když tam nemá kancelář ani místo pro stání vozidel, a sídlo firmy se nachází v Nizozemsku, kde jsou také podepisovány leasingové smlouvy.

Předkládající soud má za to, že z výše zmíněných rozhodnutí vyplývá, že stálá provozovna musí být charakterizována mj. vhodnou strukturou z hlediska lidských a technických zdrojů. Ve stálé provozovně musí tedy právní subjekt disponovat zaměstnanci a technickými prostředky. Toto technické vybavení a lidské zdroje musí přiměřeně umožňovat vhodné přijímání a využívání služeb buď k uspokojení vlastních potřeb, nebo k poskytování služeb. Uznání určitého místa za stálou provozovnu vyžaduje splnění dvou podmínek, a sice přítomnost zaměstnanců a

technické vybavení. Tento způsob nahlížení na pojem „stálá provozovna“ vyplývá i ze znění čl. 11 odst. 1 nařízení EU.

I v rozsudku ze dne 16. října 2014 ve věci *Welmory* (C-605/12, EU:C:2014:2298), Soudní dvůr konstatoval, že první osoba povinná k dani se sídlem ekonomické činnosti ve členském státě, která je příjemcem služeb poskytovaných druhou osobou povinnou k dani se sídlem v jiném členském státě, má v uvedeném jiném členském státě „stálou provozovnu“ ve smyslu článku 44 směrnice 2006/[1]12/ES pro účely určení místa zdanění uvedených služeb, pokud se uvedená provozovna vyznačuje dostatečnou úrovní stálosti a strukturou způsobilou jí z hlediska lidských a technických zdrojů umožnit, aby přijímala a využívala služby pro účely své ekonomické činnosti.

Obdobný názor je zastáván v polské judikatuře a literatuře.

Příkladmo v rozsudku *Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie* (Vojvodský správní soud v Olštýně, Polsko) ze dne 30. září 2009 (*omissis*) uvedený soud rozhodl, že subjekt má na území státu stálou provozovnu tehdy, pokud na území státu za využití infrastruktury a zaměstnanců organizovaně a trvale vykonává činnost, v jejímž rámci provádí operace podléhající dani ze zboží a služeb. Technická infrastruktura a zapojení personálu musí úzce souviset s prováděním operací podléhajících dani ze zboží a služeb.

Otázku, zda je personální a materiální vybavení dostupné na daném místě vhodné, je třeba zkoumat případ od případu v kontextu konkrétních služeb. Personální a materiální vybavení má být vhodné k tomu, aby umožňovalo buď přijímání a využívání odebíraných služeb, nebo poskytování služeb (*omissis*) [odkazy na doktrínu].

3.2.3. Soudní dvůr v rozsudku ze dne 16. října 2014 ve věci *Welmory* (C-605/12, EU:C:2014:2298), zároveň zdůraznil, že „nejužitečnějším, a tudíž upřednostňovaným hraničním určovatelem pro účely určení místa poskytování služeb z daňového hlediska je místo, kde má osoba povinná k dani sídlo své ekonomické činnosti (...). Navzdory své zvláštní povaze taková ekonomická činnost vyžaduje přinejmenším vhodnou strukturu z hlediska lidských a technických zdrojů, jako je vhodné počítačové vybavení, servery a software.

Zohlednění jiné provozovny přichází v úvahu pouze v případě, že uvedené sídlo neposkytuje racionální řešení nebo vytváří konflikt s jiným členským státem.“

3.2.4. Skutkový stav projednávané věci se ovšem od výše uvedených rozhodnutí podstatně liší. *LG Display Co. Ltd.* (Korea) coby subjekt se sídlem mimo Evropskou unii nepožívá svobod zaručených Smlouvami a na území členských států, včetně Polska, nemůže volně podnikat. Na takový subjekt, jako je *LG Display Co. Ltd.* (Korea), se tedy mnohé právní názory vyjádřené v citovaných rozsudcích nemohou vztahovat.

Svobody, které jsou v Evropské unii závazné, a konkrétně svoboda pohybu služeb, resp. svoboda podnikání (která podniku z jednoho členského státu umožňuje vykonávat činnost na území jiného členského státu bez nutnosti registrace), vedly přitom k tomu, že významu nabylo oddělení místa zdanění služeb od sídla osoby vykonávající činnost a zdaňování služeb v místech, které se svou povahou blíží sídlu (je-li v nich vykonávána hospodářská činnost příjemce služeb). V mnoha případech vede totiž svoboda podnikání v Evropské unii ke stírání rozdílů mezi takovými pojmy, jako je „místo sídla osoby povinné k dani“ či „místo její přítomnosti v jiném členském státě“. Ve výjimečných situacích může docházet dokonce k takovému stavu, kdy bezprostřední přítomnost osoby povinné k dani na daném trhu lze jen stěží odlišit od přítomnosti téhož podniku prostřednictvím jiného subjektu (jakožto odlišné osoby povinné k DPH).

Výše uvedeným nebylo pozměněno obecné pravidlo, podle kterého je služba zdaňována daní z přidané hodnoty v sídle příjemce služeb. V nařízení EU je proto kladen důraz na nezbytnost uvážlivého uplatňování jeho ustanovení týkajících se stále provozovny, která jsou omezena na situace, v nichž je uplatnění nařízení nezbytné k zajištění jednotného a spravedlivého zdanění, přičemž se uvádí, že „(...) vzhledem ke své formulaci mají být používána restriktivně“.

U takových konceptů, jako je vytvoření stále provozovny sídlem přidruženého subjektu, jde o zachování vyvážené konkurenceschopnosti podniků (jako v rozsudku SDEU ze dne [20. února 1997], DFDS, C-[260/95], EU:C:1997:77) nebo o zabránění vytváření takových řešení (v oblasti poskytování služeb), jejichž účelem je dosažení nepřiměřeného výsledku v oblasti DPH (srov. rozsudky SDEU mj. ve věcech Welmore, C-605/12, EU:C:2014:2298; Berkholz, C-[168/84], EU:C:1985:299, a Faaborg-Gelting Linien A/S, C-231/94, EU:C:1996:184).

Podnik, který nepoživá svobod zaručených Smlouvami, může na území členského státu Unie podnikat v zásadě jen tehdy, když vlastní kapitálovou dceřinou společností. Je přitom zjevné, že v určitém ohledu má takový podnik vždy možnost ovlivňovat činnost takové společnosti z titulu vlastnických práv. Do jisté míry tedy disponuje technickými a lidskými zdroji dceřiné společnosti. Dceřiná společnost je také vůči mateřské společnosti obvykle vázána mnoha smlouvami a přispívá – neboť takový je smysl jejího postavení – k realizaci jejích hospodářských cílů. Zároveň takový podnik nemůže na území členského státu dosahovat svých hospodářských cílů v jiné formě.

3.2.5. V důsledku výše uvedeného má prvostupňový soud důvodné pochybnosti o tom, zda definici pojmu „stálá provozovna“ pro účely DPH nelze naopak považovat za pokus o obcházení zákazu přímého podnikání podnikem se sídlem mimo území Společenství.

Zároveň je s cílem zajistit soudržnost shora citovaných předpisů možné dospět k závěru, že s ohledem na výše zmíněné vazby a na cíle povolování dceřiných společností se pro účely DPH bude dceřiná společnost vždy považovat za stálou provozovnu.

3.2.6. Dále je třeba se zabývat otázkou, zda v případě závěru, že dceřiná společnost může, ale nemusí být stálou provozovnou, má poskytovatel služeb (účastnice původního řízení) za výše popsaných skutkových okolností reálnou možnost zjistit, zda taková provozovna byla vytvořena. Konkrétně je nezbytné určit, zda je pro určení povahy a využití poskytované služby určující samotná skutečnost, že materiál, který je předmětem služby, dodává a od poskytovatele služeb přijímá dceřiná společnost.

Je nutno poznamenat, že poskytovatel služeb (účastnice původního řízení) je nezávislý subjekt, který je smluvně vázán jen s LG Display Co. Ltd. (Korea). Není ovšem v žádném vztahu s dceřinou společností v Polsku. V tomto ohledu vzniká pochybnost, na základě jakých – objektivních a dostupných – informací může poskytovatel služeb zjistit, zda příjemce služeb má stálou provozovnu odlišnou od sídla. Poskytovatel služeb (účastnice původního řízení) měl smlouvu uzavřenou s LG Display Co. Ltd. (Korea) a tato společnost mu poukazovala platby. Zároveň je LG Display Co. Ltd. (Korea) na území Polska zaregistrovaná pro účely DPH a má jiného daňového zástupce než dceřinou společnost. Množství materiálu nezbytného k provedení služby se domlouvá přímo s objednatelem, nicméně zásobování pro každodenní dodávky zpracovaných prvků určuje dceřiná společnost na základě dohod uzavřených s objednatelem.

Předkládající soud podotýká, že závěr o stálé provozovně učinily daňové orgány mj. na základě analýzy smluv o spolupráci uzavřených společností LG Display Co. Ltd. (Korea) se svou dceřinou společností. Tyto informace byly získány v rámci jiného daňového řízení a v době poskytování služeb (vystavování faktur) je Dong Yang Electronics sp. z o.o. neměla k dispozici. Pro posouzení, zda byla služba poskytována stálé provozovně, bylo ovšem využití takových informací nezbytné, takže se podle všeho jedná o situaci popsanou v čl. 22 odst. 1 třetím pododstavci nařízení EU.

3.2.7. Podle názoru senátu, který tuto věc projednává, neodstraňuje dosavadní judikatura Soudního dvora k výkladu pojmu „stálá provozovna“ pochybnosti o výkladu tohoto pojmu vyjádřené v předběžné otázce. Na odpovědi Soudního dvora závisí, zda služby poskytnuté v Polsku žalující polskou společností korejské společnosti budou v Polsku zdaněny, nebo zda musí být tyto služby osvobozeny od daně se zachováním nároku na odpočet DPH na vstupu.

(omissis) [význam pro rozhodnutí ve věci]

(omissis) [přerušeni řízení]

(omissis)